

vedbetingelse for en sund og kraftig constitutionel Udvikling; men jeg paastaer, at en constitutionel Udvikling ogsaa er noget værd, selv med en mangelfuld Repræsentation. Jeg paastaer, at den engelske Forfatning staaer som et Exempel i Historien paa, hvad selv en erkearistokratisk Repræsentation kan udrette for et Folks Udvikling, for dets materielle og aandelige Velvære.

Jeg skal endnu blot tilføje, at jeg deler det samme Duffe, som maaskee i vel colossale Udtryk blev yttret af den sidste ærede Taler, at Regjeringen, førend denne Rigsdag nedlægger sin Magt som Rigets Rigsdag, forinden det Forbehold, der ikke blot har en Betydning for Regjeringen men ogsaa for os, — forsaavidt det indeholder Løftet om Slesvigs constitutionelle Forbindelse med Kongeriget, — jeg siger, forinden det falder bort, om Regjeringen, — jeg mener ikke her Hans Majestæt men blot Ministeriet, fordi jeg troer, at det maaskee kunde stille Kongen i en vanskelig Stilling ligeoverfor Slesvig; — vil give os en Erklæring om, at Regjeringen tilsigter at forandre den nuværende slesvigiske Forfatning, saaledes at Slesvigs Udvikling bringes nærmere til Kongerigets. Vel har man sagt paa et andet Sted, at vi netop nu kom i Fællesskab med Slesvig igennem Fællesforfatningen, men det forekommer mig, at dette Fællesskab meget ligner et nyt Ægtekab, hvor Ægteparret tager en Slægting med i Huset, om hvis Character og Fredsommelighed de ikke have tilstrækkelig overbeviist sig. Dette bliver meget ofte til stor Skade for Ægtekabet, og det kan meget let hænde sig, at det gaaer os ligedan i vort Ægtekab med Slesvig, fordi vi tage den holsteenske Cousine med i Huset. Det er jo desværre vist, at en Deel af Slesvigerne føle sig nærmere beslægtede med Holsteen end med os, og hvilke Forviklinger deraf ville opstaae, kunne vi i dette Øieblik slet ikke oversee. Naar man har sagt, at Veien til Eideren nu gaaer ikke over Kolding men over Altona, saa er det ikke blot en lang Omvei, men det er ogsaa en meget besværlig Wei; der ligger ialfald ingen Jernbane mellem disse to Stæder. Jeg mener, at, naar Slesvigs Forfatning vedbliver at bestaae saaledes, som den er, ved

Siden af Kongerigets særlige Grundlov (jeg skal ikke nærmere udtale mig om hiin Forfatning), saa er det meget rimeligt, at Slesvig ikke ved Fællesforfatningen vil bringes nærmere til Kongeriget, men at tværtimod Kløften i Eiderens Løb vil blive større, og derfor ønskede jeg, at Ministeriet vilde berolige de Mange her i Salen, som nære Frygt for Slesvigs Bjernelse fra Kongeriget, som føle denne Frygt levende netop i det Øieblik, da vi frastige os den sidste Skygge af Myndighed til at tale med om Slesvigs Anliggender.

Hvis Nogen endelig vil spørge mig, hvorledes jeg, som i Pressen uskaansomt har angrebet og critiseret Forfatningsudkastet, nu kan komme til at nøies med et saadant kongeligt Tilfagn, saa vil jeg svare, at naar man drøfter en Sag theoretisk, saa gælder det blot om, hvad man anseer for at være sandt og rigtigt; men naar den samme Sag foreligger som et praktisk Spørgsmaal, saa skal man tillige overveie, hvad der er fordeeltigst. Ved denne Overveielse kan jeg ikke negte, at det forekommer mig, at der let vil kunne tabes Mere ved et Nei end ved et Ja. Ja, hvis der var Nogen, der kunde sige mig Nogen, som havde Folkets og Rigsdagens Tillid i den Grad, at han ogsaa kunde vente at vinde Hs. Majestæts Tillid, som vilde træde op og sige: naar vi sige „Nei“ denne gang, saa ere vi færdige med Fællesstaten, saa ville vi begynde med en ny og anden Politik, ja saa vilde jeg med Fornøielse sige „Nei“. Men de Herrer, der sige Nei, de ville føre os bort fra Heelstaten, for igjen at føre os tilbage til Heelstaten, og jeg er bange for denne Reise. Jeg er bange for, at vi skulle tabe Mere paa denne Reise, end vi ville vinde ved den. De, der sige Nei, ere tildeels uenige, og der er ikke fra nogen Talers Side opstillet nogen Fane, hvorom man kunde samle sig, med noget Haab om at sætte sin Fordring igennem. Den ærede holsteenske Rigsdagsmands Forslag om et kongeligt Tilfagn, som skulde erklære, at Fællesforfatningen ikke skulde træde i Kraft, forinden visse Forandringer foregik i den, har Ministeriet jo sagt var lige med et Nei, det Samme, som at stille Betingelser for sit Ja. Jeg beder derfor indstændigt Ministe-